UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De comminatione euersionis hierusalem. ca. cxxxvj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

brachio ī q̄ ſcp̄ta erāt .r. p̄cepta leg̃ . vl' phylateria dicit̃ a phylaxe ꝛ terion qḋ eſt rotūdū et appellāt̃ phylateria pyxides in q̄bꝫ reponebātur extremitates reliquiaꝝ vt digiti vel aliud.

Quibꝫ debetur ve eternum.

Caplm. CXXXIIII.

Postendendū autē q̄ ī phariſeis doceat cauenda ſubdit. Ue vob̄ q̄ diligitis p̄mas cathedras. Ue vob̄ phariſei hypocrite q̄ fertis clauē ſcīe. ꝛ clauditis regnū celoꝝ añ hoīeſ. Ue vob̄ q̄ deuoratis domos viduaꝝ. ve vobis q̄ circūitis mare ꝛ aridā vt faciatis vnū pſelitū .i. aliquē gentilem aduenā trahatis ad iudaiſmū ꝛ facitis eū gehēne filiū duplo q̄ꝫ vos. q̄ꝛ redieſ ad vomitū peior ē q̄ꝫ añ q̄ꝛ preuaricator. Ue vob̄ q̄ dicitis q̄ iurat ꝑ tēplū nihil ē. qui āt ī auro tēpli dꝫ. Qui ꝑ altare nihil ē. q̄ ī re oblata ſup illō. dꝫ Sacerdotes vt iuitarēt ppl'm ad imolandū dicebāt dāta ſibi ꝛ oblata ſanctiora eē ipo tēplo ꝛ altari. Dñs dixit ecōtra. q̄ꝛ tēplū ꝛ altare ſctificabāt ī eis oblata. q̄ꝛ dō dicata erāt. oblata ꝓ̄ nec q̄ꝫ ſanctificabāt illa.

Proſelit⁹ ꝓprie dr̄ q̄ de gētili fact⁹ ē iude⁹. Quāuis q̄dā dicant q̄ pſelit⁹ a pſiliēdo d̄ gentilitate ad iudaiſmū ꝛ ecōtrario dicat̃.

Hoc altare mutatū fuit a ſaracenis ī horologiū. ꝛ adhuc videri poteſt.

Adhuc multi eodē vicio laborāt q̄ putāt maius eē iurare ꝑ euāgeliū q̄ꝫ ꝑ deū. Ue vob̄ q̄ decimatis oē olus ꝛ relinq̄tis miſcdiaꝫ ꝛ iudiciū. Hoc ꝟbū decimatis dubiū ē. Nā ꝛ q̄ accipit ꝛ q̄ dat decimare dr̄. Phariſei aūt iō olerū decimas dabāt vt dicerent̃. quō al's ñ dāt q̄ has dare nō negligūt. Leuite āt adeo exigebāt decias q̄ etiā oleꝝ. Itē ve vob̄ duces ceci q̄ colātes culicē: trāſglutitis camelū. Per ſilitudinē lacis qḋ colat̃ dictū ē. Et pt referri ad p̄dicta ſic. Minima ſic culicē diligēter inq̄ritis. vt decias. maiora ſcꝫ miſcdiaꝫ ꝛ iudiciū abſcōditis. vt qḋ glutit̃ abſcōdit̃. Ul' ad id qḋ dictū eſt. duces ceci: trabit̃: ita. Minora pctā ſubditoꝝ diligent̃ arguitis. p̄p̄cītis gruiora ꝛ diſſimulādo trāſitis. Itē. ve vob̄ q̄ ſiles eſtis ſepulcris dealbatis q̄ plena ſt̄ oī ſpurcicia. Itē. Ue vob̄ q̄ edificatis ſepulcra ꝓphāꝝ ꝛ dānatis

p̄res vr̄os q̄ eos occiderūt. Genimina viperarū: vos iplete mēſurā patrū vr̄oꝝ. Uñ dt ad vos ſapiā dei. Mittā ad vos ſapiētes et ſcribas ꝛ ex illis occidetis ꝛ crucifigetis et flagellabitis ī ſynagogis vr̄is. Hic ptꝫ hereticū mētiri q̄ dic aliū deū eē ꝓphāꝝ. ꝛ aliū noui teſtamēti. Ut veniat ſup vos .i. ſup eccleſiā malignantiū oīs ſanguis iuſt⁹ .i. vltio iuſtoꝝ a ſanguine abel iuſti vſq̄ꝫ ad ſanguinē zacharie filie barachie: quem occidiſtis inter templum ꝛ altare.

De zacharia filio barachie.

Caplm. CXXXV.

Iaūt de vno decimo ꝓphetaꝝ vel d̄ p̄re ioānis dicat̃ q̄ fuerit occiſus ī tēplo: nō legit̃. Pōt ḡ dici de filio ioiade ſacerdotis quē ioas occidit. vt legit̃ in libro regū. Et forte p̄r ei⁹ cognoīat⁹ eſt barachias. vl' ꝑ nois interꝑtatiōe poſitū eſt. Barachias eñ bñdict⁹ dñi interꝑtat̃. Et eſt filiꝫ barachie .i. bñdicti dñi. In euāgelio nazareoꝝ legit̃ ioiade. Paſtorē aūt ouiū ꝛ ſacerdotē tm̄ cōmemorauit ieſus vt duo hoim genera notaret. ſubditos ꝛ p̄latos. Nulli eñ generi ꝑcit praua generatio.

Nazare⁹ ſonat ſctūs vel flores vel germinās. ꝛ dicebāt̃ nazarei q̄ ex voto obligabāt ſe ſanctimonie vſq̄ꝫ ad certū tp̄s. vel iugiter vt ſamuel. ꝛ nouacula nō trāſibat ſup caput eoꝝ. Uñ chr̄s ꝛ ap̄li depingūt̃ criniti. ñ in re ſed in ſanctitate. Chr̄s tñ dicebat̃ nazareus a nazareth. ꝛ nazare⁹ nō a loco ſꝫ a ſanctitate. Primi itaq̄ꝫ diſcipli chr̄i nazarei dicebant̃ q̄ euangeliū ſcripſerūt: ſꝫ eccl'ia q̄ttuor tm̄ recepit. Cūq̄ꝫ ita p̄mo vocarent̃ Nazarei poſtea vocati ſūt ſequētes chr̄m Diſcipuli. poſtea inſtituēte petro a chr̄o Chr̄iani

De cōminatione euerſionis hieruſalē.

Caplm. CXXXVI.

Et cōuertēs ſermonē ad hieruſalē ait. Quotiēs volui ꝯgregare filios tuos ꝛ noluiſti .i. q̄ties filios tuos volūtate mea ꝯgregaui te nolente ꝛ īgrato feci. Ecce relinquet̃ vob̄ dom⁹ vr̄a deſerta. Dico eñ vob̄. nō videbitis me amodo donec dicatis. Bñdict⁹ q̄ venit in noīe dñi .i. ab h̄ tp̄e paſſiōis nō videbitis filiū hoīs donec ad iudiciū. vbi videbitis me venientē ī gloria

dominãtis:et fideles magnificabitꝫ me. Etiã cecitatẽ eoꝝ vſqꝫ tũc duraturã pdixit.

De ſignis euerſionis et aduentus ſui.
Caplm. CXXXVII.

Et locutus abijt, et abſcondit ſe ab eis ⁊ multi ex pncipibꝫ crediderũt in eũ:ſed ꝓpter phariſeos nõ ꝯfitebant. Cumqꝫ egrederet̃ de tẽplo acceſſerũt ad eũ diſcipuli eiꝰ: oñdẽtes edificatões tẽpli. Audierãt ab eo de euerſione vrbis volebãt etiã audire de tẽpli euerſiõe: qꝛ videbat̃ eis qꝫ nec capi nec euerti poſſet. Et ait illis Veniẽt dies in qbꝫ nõ relinquet̃ hic lapis ſup lapidẽ q̃ nõ deſtruet̃ Et cũ ſederet ĩ mõte oliueti ꝯ tẽplũ acceſſerũt diſcipuli ſecreto, ⁊ q̃rebãt ab eo ſig̃ euerſiõis hierlm et ſig̃ ſui aduẽtꝰ, ⁊ dixit eis q̃dã ꝓpͣ aduẽtꝰ ſui, q̃dã ꝓpͣ euerſiõis, q̃dã cõia vtriqꝫ. Premuniuit aũt fideleſ ne ſeducãt̃, cũ audirẽt mltos dicẽtes ſe eẽ chrĩos Nõ eñ ventur⁹ ẽ niſi pcedãt ſig̃ q̃ pdixit Premiſit ãt cõia ſcꝫ plia ⁊ ſeditiones gẽtis ꝯ gentẽ, regni ꝯ regnũ peſtilẽtias, fames, terremotꝰ p loca, terroreſqꝫ de celo pſecutiones ſctõꝝ. Añ nãqꝫ euerſionẽ iudee elemẽta ſuũ vindicabũt autorem. Poſtea poſuit ꝓpͥũ ſignũ deſtructiõis.

Ex ſplẽdore auri qđ erat in templo ex repercuſſione ſolis ps q̃dã mõtis oliueti in oppoſito directo ſp lucida reſplẽdebat vbi poſtea ſalomõ edificauit templũ mulierculis ſuis.

In accubitu montiſ oliueti ẽ mons oſtenſionis: dictꝰ ſic, qꝛ ibi ſalomon poſuit idolum moloch.

Proprium ſignũ euerſionis.
Ca. CXXXVIII.

Cum videritis abominationem deſolationis que dicta ẽ a daniele, ſtantẽ in loco ſctõ, id eſt imaginẽ abominabilẽ: que ſignũ erit deſolationis poſitam in templo. De imagine tyberij quam pilatus poſuit in templo q̃dam hoc exponũt, ſꝫ hoc iam factũ fuerat. Si dicat̃ d̃ imagine gaij de qua poſt dicemꝰ, hoc de vicino futurum erat, infra ſcꝫ annos decem, ⁊, xxxij. ãnis ante euerſionẽ hieruſalem. Non ergo cõgrue dictũ eſſꝫ pro ſigno eius Sed euerſa hieruſalem p Titũ: Adrianus ſtatuã ſuã poſuit vbi arca ſteterat, qꝛ veſtigia ciuitatis adhuc q̃dã manebant, et iudei q̃ latẽtes vndecũqꝫ remanſerãt, qñqꝫ ad locũ ſanctũ redibãt: ⁊ iterũ multiplicati amouerũt ſtatuã. Ob h̃ adrianꝰ appoſuit manũ extremã ⁊ funditꝰ euertit vrbẽ: et edixit neq̃s iudeoꝝ remaneret ĩ terra illa. Et de hac vltĩa euerſione videt̃ ſubdere Lucas dicẽs. Et captiui ducent̃ in oẽs gẽtes.

Legitur de pilato qꝫ hieruſalẽ veniẽs ſtatuam ceſaris ignorãtibus iudeis in templo poſuit. Tandem videns cõſtantiã iudeoꝝ cõiter de h̃ dolentium eam amouit. De ea ergo non diceret dñs qꝫ eſſet ſignũ euerſionis cũ iã euenerat.

De impedimento fuge.
Capitulum. CXXXIX.

Cum aũt videritis ab exercitu circundari hierlꝫ tũc q̃ in iudea ſũt fugiẽt i mõtes. Eccleſiaſtica hiſtoria narrat: Fideles q̃ erãt ĩ iudea aduenĩẽtibꝫ rhomanis: fugiſſe i pellã ciuitatẽ ãmonitiõe angeli. Orate aũt ne fiat fuga vřa hyeme vl̃ ſabbato, h̃ ad lr̃am nõ videt̃ dictũ de hyeme. Terra eĩ illa accõmodatior videt̃ fuge ĩ hyeme q̃ꝫ ĩ feruore eſtatis. De ſabbato ſtare põt, qꝛ ſm legẽ vltra mille paſſus nõ licebat eis ꝓgredi in ſabbato. Sꝫ qꝛ ieſus iã terminauerat obſ̃uantiã ſabbati: forte vtrũqꝫ in myſterio dixit. Niſi hyemẽ ꝑhibet aeris aſperitate dicamꝰ qꝛ hyemis nomẽ aſperitatem ſonat.

Propria ſigna aduentus iudicis.
Capitulum. CXL.

Primo poſuit ieſus ſig̃ aduẽtꝰ ſui dicẽs. Erit tũc tribulatio mag̃ q̃lis nõ fuit ab ĩitio mũdi. Et erũt ſig̃ i ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊ ĩ tris pſſura gẽtiũ: p ꝯfuſiõe ſonitꝰ marꝫ ⁊ fluctuũ areſcẽtibꝫ hoĩbꝫ p̃ timore. ⁊ niſi breuiati fuiſſent, i. p̃ſciti a dõ breues dieſ illi: ñ fieret ſalua oĩs caro, i. rarꝰ aut nullꝰ poſſet ſuſtinere p̃ſſuras ⁊ p patientiã ſaluari. Et nota breuiter dñm quedaꝫ ſigna iudicij tetigiſſe.

Mare eĩ ⁊ fluctꝰ terribilẽ ſonitũ dabunt ita qꝫ hoĩes fugiẽt ab aq̃s: et alter alterum nõ audiet.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN